

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2008/98/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 19. novembra 2008

o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih ⁽⁴⁾ vzpostavlja zakonodajni okvir za ravnanje z odpadki znotraj Skupnosti. Opredeljuje ključne pojme, kot so odpadek, predelava in odstranjevanje, ter vzpostavlja temeljne zahteve za ravnanje z odpadki, zlasti obveznost za ustanovo ali

podjetje, ki izvaja postopke ravnanja z odpadki, da mora imeti dovoljenje oziroma se mora registrirati, in obveznost za države članice, da morajo izdelati načrte ravnanja z odpadki. Poleg tega vzpostavlja glavna načela, kot je obveznost ravnanja z odpadki brez negativnega vpliva na okolje ali zdravje ljudi, spodbujanje upoštevanja hierarhije ravnanja z odpadki ter načelo, da plača povzročitelj obremenitve, v skladu s katerim mora stroške odstranjevanja odpadkov kriti imetnik odpadkov ali prejšnji imetniki ali proizvajalci proizvodov, od katerih odpadki izvirajo.

(2) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁵⁾ poziva k pripravi ali reviziji zakonodaje o odpadkih, vključno s pojasnitvijo razlike med odpadki in snovmi ali predmeti, ki niso odpadki, ter oblikovanju ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, vključno z določanjem ciljev.

(3) V sporočilu Komisije z dne 27. maja 2003 z naslovom „Tematski strategiji za preprečevanje nastajanja in recikliranje odpadkov naproti“ je bila navedena potreba po presoji obstoječih opredelitev predelave in odstranjevanja ter potreba po splošno uporabni opredelitvi recikliranja in razpravi o opredelitvi odpadka.

(4) Evropski parlament je v resoluciji z dne 20. aprila 2004 o zgoraj omenjenem sporočilu ⁽⁶⁾ Komisijo pozval, naj preuči možnost razširitve Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽⁷⁾ na celoten sektor odpadkov. Prav tako je Komisijo pozval, naj jasno razlikuje med predelavo in odstranjevanjem ter pojasni razliko med odpadki in snovmi ali predmeti, ki niso odpadki.

⁽¹⁾ UL C 309, 16.12.2006, str. 55.

⁽²⁾ UL C 229, 22.9.2006, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. februarja 2007 (UL C 287 E, 29.11.2007, str. 135), Skupno stališče Sveta z dne 20. decembra 2007 (UL C 71 E, 18.3.2008, str. 16), Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 20. oktobra 2008.

⁽⁴⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 9.

⁽⁵⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 104 E, 30.4.2004, str. 401.

⁽⁷⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, ki jo je nadomestila Direktiva 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 24, 29.1.2008, str. 8).

- (5) Svet je v sklepih z dne 1. julija 2004 Komisijo pozval, naj predloži predlog za revizijo nekaterih vidikov Direktive 75/442/EGS, ki je bila razveljavljena in nadomeščena z Direktivo 2006/12/ES, da bi se pojasnila razlika med odpadki in snovmi ali predmeti, ki niso odpadki ter razlika med predelavo in odstranjevanjem.
- (6) Prvi cilj vsake politike ravnanja z odpadki bi moral biti zmanjšanje škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi na zdravje ljudi in okolje. Obenem bi moral biti njen cilj zmanjšanje uporabe virov in spodbujanje praktične uporabe hierarhije ravnanja z odpadki.
- (7) Svet je v resoluciji z dne 24. februarja 1997 o strategiji Komisije za ravnanje z odpadki ⁽¹⁾ potrdil, da bi morale biti preprečevanje nastajanja odpadkov najpomembnejša naloga pri ravnanju z odpadki, medtem ko bi bilo treba ponovni uporabi in recikliranju materialov dati prednost pred energetske predelavo odpadkov, kjer in kolikor sta to najboljše ekološki možnosti.
- (8) Treba je torej revidirati Direktivo 2006/12/ES zaradi pojasnitve ključnih pojmov, kot so opredelitve odpadka, predelave in odstranjevanja, zaradi poostrojitve ukrepov, ki jih je treba sprejeti za preprečevanje nastajanja odpadkov, uvedbe pristopa, ki upošteva celoten življenjski krog proizvodov in materialov in ne samo fazo odpadkov, ter osredotočenja na zmanjšanje vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi na okolje, s tem pa bi se okrepila ekonomska vrednost odpadkov. Poleg tega bi bilo treba zaradi ohranjanja naravnih virov spodbujati predelavo odpadkov in uporabo predelanih materialov. Zaradi jasnosti in razumljivosti bi bilo treba Direktivo 2006/12/ES razveljaviti in nadomestiti z novo direktivo.
- (9) Ker so najpomembnejši postopki ravnanja z odpadki sedaj zajeti v okoljski zakonodaji Skupnosti, je pomembno, da se ta direktiva prilagodi temu pristopu. Poudarek na okoljskih ciljih, določenih v členu 174 Pogodbe, bi omogočil boljšo osredotočenost na to, kako nastajanje odpadkov in ravnanje z njimi vpliva na okolje v celotnem življenjskem krogu virov. Posledično bi morala biti pravna podlaga za to direktivo člen 175.
- (10) Za premičnine, ki jih imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči, bi bilo treba ob upoštevanju nekaterih izjem uporabiti učinkovita in dosledna pravila o obdelavi odpadkov.
- (11) Status odpadka neonesnažene izkopane zemlje in drugega naravno prisotnega materiala, ki se uporabljata na mestih, kjer nista bila izkopana, se določi v skladu z opredelitvijo odpadka in določbami o stranskih proizvodih ali o prenehanju statusa odpadka po tej direktivi.
- (12) Uredba (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 določa zdravstvena pravila za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ⁽²⁾ in med drugim določa proporcionalni nadzor zbiranja, prevoza, predelave, uporabe in odstranjevanja vseh živalskih stranskih proizvodov, vključno z odpadki živalskega porekla, ter preprečuje, da bi odpadki predstavljali nevarnost za zdravje živali in ljudi. Zato je treba pojasniti povezavo z navedeno uredbo, se izogniti podvajanju predpisov z izključitvijo živalskih stranskih proizvodov iz področja uporabe te direktive, kadar so namenjeni uporabi, ki ne šteje za postopke ravnanja z odpadki.
- (13) Glede na izkušnje, pridobljene pri uporabi Uredbe (ES) št. 1774/2002, je ustrezno pojasniti področje uporabe zakonodaje o odpadkih in njenih določb o nevarnih odpadkih v zvezi s živalskimi stranskimi proizvodi, kakor jih ureja Uredba (ES) št. 1774/2002. Kadar živalski stranski proizvodi predstavljajo morebitno tveganje za zdravje, je Uredba (ES) št. 1774/2002 ustrezen pravni instrument za obravnavo teh tveganj, ob tem pa bi se bilo treba izogniti nepotrebnemu prekrivanju z zakonodajo o odpadkih.
- (14) Uvrstitev odpadkov med nevarne odpadke bi morala med drugim temeljiti na zakonodaji Skupnosti o kemikalijah, zlasti glede uvrstitve pripravkov med nevarne, vključno z v ta namen uporabljenimi mejnimi koncentracijskimi vrednostmi. Za nevarne odpadke bi morale veljati stroge specifikacije, da se čim bolj preprečijo ali omejijo možni škodljivi vplivi na okolje ali zdravje ljudi zaradi neustreznega ravnanja. Poleg tega bi bilo treba ohraniti sistem, s katerim so bili odpadki in nevarni odpadki uvrščeni v skladu s seznamom odpadkov, kakor je bil nazadnje oblikovan z Odločbo Komisije 2000/532/ES ⁽³⁾, da bi se spodbudilo usklajeno uvrščanje odpadkov in zagotovila usklajena določitev nevarnih odpadkov v Skupnosti.

⁽¹⁾ UL C 76, 11.3.1997, str. 1.

⁽²⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1.

⁽³⁾ Odločba 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).

- (15) Treba bi bilo razlikovati med predhodnim skladiščenjem odpadkov do zbiranja, zbiranjem odpadkov in skladiščenjem odpadkov do obdelave. Ustanov ali podjetij, ki med izvajanjem svojih dejavnosti povzročajo nastajanje odpadkov, se ne bi smelo obravnavati, kot da sodelujejo pri ravnanju z odpadki in kot da za skladiščenje lastnih odpadkov do njihovega zbiranja potrebujejo dovoljenje.
- (16) Predhodno skladiščenje odpadkov v okviru opredelitve zbiranja se razume kot dejavnost skladiščenja do zbiranja odpadkov v objektih, kjer se odpadki raztovorijo, da se lahko pripravijo za nadaljnji prevoz za predelavo ali odstranjevanje na drugem mestu. Glede na cilj te direktive bi bilo treba ob upoštevanju vrste odpadkov, obsega in trajanja skladiščenja ter cilja zbiranja razlikovati med predhodnim skladiščenjem odpadkov do zbiranja in skladiščenja odpadkov pred obdelavo. Takšno razlikovanje bi morale izvesti države članice. Skladiščenje odpadkov pred predelavo za obdobje treh let ali več in skladiščenje odpadkov pred odstranjevanjem za obdobje enega leta ali več je urejeno z Direktivo Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih⁽¹⁾.
- (17) Sistemov zbiranja odpadkov, ki se ne izvajajo poklicno, se ne bi smelo registrirati, saj predstavljajo manjše tveganje in prispevajo k ločenemu zbiranju odpadkov. Primeri takšnih sistemov so zbiranje odpadnih zdravil v lekarnah, sistemi „vzemi nazaj“ za blago za široko porabo v trgovinah in sistemi lokalnih skupnosti v šolah.
- (18) V to direktivo bi bilo treba vključiti opredelitve preprečevanja nastajanja, ponovne uporabe, priprave za ponovno uporabo, obdelave in recikliranja, da bi se pojasnilo področje uporabe teh pojmov.
- (19) Opredelitvi predelave in odstranjevanja je treba spremeniti, da bi se zagotovilo jasno razlikovanje med obema pojmomoma, ki bi temeljilo na dejanskem razlikovanju med vplivi na okolje z nadomestitvijo naravnih virov v gospodarstvu in priznavanjem, da ima uporaba odpadkov kot vira potencialne koristi za okolje in zdravje ljudi. Poleg tega se lahko oblikujejo smernice za pojasnitev primerov, v katerih je to razlikovanje težko uporabiti v praksi ali v katerih uvrstitev dejavnosti med predelavo ne ustreza dejanskim okoljskim vplivom postopka.
- (20) V tej direktivi bi bilo treba pojasniti, kdaj je sežig trdnih komunalnih odpadkov energetsko učinkovit in se ga lahko šteje za predelavo.
- (21) Postopke odstranjevanja, ki vključujejo izpuščanje v morja in oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno, prav tako urejajo mednarodne konvencije, in zlasti Konvencija o preprečevanju onesnaževanja morja z odlaganjem odpadkov in drugih snovi z dne 13. novembra 1972 v Londonu in njen Protokol iz leta 1996, kakor je bil spremenjen leta 2006.
- (22) Različni vidiki opredelitve odpadka se med seboj ne bi smeli zamenjevati, hkrati pa bi bilo po potrebi treba uporabiti ustrezne postopke, na eni strani za stranske proizvode, ki niso odpadki, ali, na drugi strani, za odpadke, ki prenehajo biti odpadki. Za razjasnitev nekaterih vidikov opredelitve odpadka bi bilo treba v tej direktivi pojasniti:
- kdaj so snovi ali predmeti, ki nastanejo pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja takšnih snovi ali predmetov, stranski proizvodi in ne odpadki. Odločitev, da neka snov ni odpadek, se lahko sprejme le na podlagi usklajenega pristopa, ki se redno posodablja, in kadar je to skladno z varstvom okolja in zdravja ljudi. Če je uporaba stranskega proizvoda dovoljena z okoljskim dovoljenjem ali splošnimi okoljskimi predpisi, lahko države članice na podlagi tega določijo, da splošni škodljivi vplivi na okolje in zdravje ljudi niso pričakovani; predmet ali snov se lahko šteje za stranski proizvod le, če so izpolnjeni določeni pogoji. Ker se stranski proizvodi uvrščajo v kategorijo proizvodov, bi moral biti njihov izvoz v skladu z zahtevami ustrezne zakonodaje Skupnosti, in
 - kdaj določen odpadek preneha biti odpadek, in sicer z določitvijo meril za prenehanje statusa odpadka, ki zagotavlja visoko raven varstva okolja ter koristi okolju in gospodarstvu; možne kategorije odpadkov, za katere bi bilo treba oblikovati specifikacije in merila za prenehanje statusa odpadka, med drugim predstavljajo gradbeni odpadki in odpadki pri rušenju objektov, nekateri pepeli in žindre, odpadne kovine, agregati, pnevmatike, tekstil, kompost, odpadni papir in steklo. Da bi se doseglo prenehanje statusa odpadka, je lahko postopek predelave enostaven – npr. pregled odpadkov, da se ugotovi, ali izpolnjujejo merila za prenehanje statusa odpadka.
- (23) Za ugotovitev ali izračun ali so izpolnjeni cilji recikliranja in predelave iz Direktive 94/62/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži⁽²⁾, Direktive 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o

⁽¹⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1.

⁽²⁾ UL L 365, 31.12.1994, str. 10.

- izrabljenih vozilih⁽¹⁾, Direktive 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO)⁽²⁾, Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih⁽³⁾ ter druge ustrezne zakonodaje Skupnosti, bi bilo treba količine odpadkov, ki prenehajo biti odpadki, obravnavati kot reciklirane in predelane odpadke, kadar so izpolnjene zahteve te zakonodaje glede recikliranja ali predelave.
- (24) Na podlagi opredelitve odpadka lahko Komisija sprejme smernice, da bi se v določenih primerih pojasnilo, kdaj snov ali predmet postane odpadek, s čimer bi se spodbujali varnost in skladnost. Take smernice se lahko med drugim pripravijo za električno in elektronsko opremo in vozila.
- (25) Primerno je, da se stroški razporedijo tako, da odražajo dejanske stroške, ki bremenijo okolje zaradi nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.
- (26) Načelo, da plača povzročitelj obremenitve, je vodilno načelo na evropski in mednarodni ravni. Povzročitelj in imetnik odpadkov bi morala z odpadki ravnati na način, ki zagotavlja visoko raven varstva okolja in zdravja ljudi.
- (27) Uvedba razširjene odgovornosti proizvajalca v tej direktivi predstavlja enega od načinov oblikovanja in proizvodnje blaga, ki v celoti upošteva in poenostavlja učinkovito uporabo virov v njihovem celotnem življenjskem krogu, vključno z njegovim popraviлом, ponovno uporabo, razgradnjo in recikliranjem, ne da bi bil pri tem ogrožen prost pretok blaga na notranjem trgu.
- (28) Ta direktiva bi morala pomagati EU, da se približa „družbi recikliranja“, ki se poskuša izogibati nastajanju odpadkov in uporabljati odpadke kot vir. K ukrepom za zagotavljanje ločevanja pri viru, zbiranja in recikliranja prednostnih tokov odpadkov poziva zlasti šesti okoljski akcijski program Skupnosti. V skladu s tem ciljem in kot sredstvo za poenostavitev ali izboljšanje možnosti za predelavo bi bilo treba odpadke, preden se dajo v postopke predelave, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje, zbirati ločeno, če je to tehnično in okoljsko izvedljivo in ne povzroča prevelikih stroškov. Države članice bi morale spodbujati ločevanje nevarnih sestavin iz tokov odpadkov, če je to potrebno za okolju prijazno ravnanje z njimi.
- (29) Države članice bi morale podpirati uporabo recikliranih materialov, kot je predelan papir, v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki in ciljem oblikovanja družbe recikliranja in, če je le mogoče, ne bi smele podpirati njihovega odlaganja ali sežiganja.
- (30) Zaradi izvajanja previdnostnega načela in načela, da je treba delovati preventivno iz člena 174(2) Pogodbe, je treba določiti splošne okoljske cilje za ravnanje z odpadki znotraj Skupnosti. Na podlagi teh načel bi morale Skupnost in države članice vzpostaviti okvir za preprečevanje, zmanjševanje in, kolikor je mogoče, odpravljanje virov onesnaževanja ali škodljivih vplivov že od samega začetka, in sicer s sprejetjem takšnih ukrepov, s katerimi bi odpravili prepoznana tveganja.
- (31) S hierarhijo ravnanja z odpadki se na splošno pripravi prednostni vrstni red tistega, kar predstavlja najboljšo celovito možnost za okolje v okviru zakonodaje in politike o odpadkih, vendar pa je za določene tokove odpadkov včasih treba odstopati od te hierarhije, med drugim zaradi tehnične izvedljivosti in ekonomske smiselnosti ter varstva okolja.
- (32) Da bi zagotovili samostojnost celotne Skupnosti pri odstranjevanju odpadkov in predelavi mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, državam članicam pa omogočila individualna izpolnitev tega cilja, je treba zagotoviti mrežo sodelovanja v zvezi z napravami za odstranjevanje in napravami za predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, pri tem pa upoštevati geografske okoliščine in potrebo po specializiranih napravah za nekatere vrste odpadkov.
- (33) Za namene uporabe Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov⁽⁴⁾ so mešani komunalni odpadki iz člena 3(5) navedene uredbe še vedno mešani komunalni odpadki tudi po postopku obdelave odpadkov, ki njihovih lastnosti ni bistveno spremenil.
- (34) Pomembno je, da so nevarni odpadki označeni v skladu z mednarodnimi standardi in standardi Skupnosti. Če se odpadki te vrste zbirajo ločeno iz gospodinjstev, to ne sme pomeniti, da so gospodinjstva obvezana izpolniti zahtevano dokumentacijo.

⁽¹⁾ UL L 269, 21.10.2000, str. 34.

⁽²⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 24.

⁽³⁾ UL L 266, 26.9.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

- (35) Pomembno je, da se v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki in zaradi zmanjšanja emisije toplogrednih plinov, ki je posledica odlaganja odpadkov na odlagališčih, olajša ločeno zbiranje in ustrezna obdelava bioloških odpadkov, da bi proizvedli okoljsko varen kompost in druge materiale iz bioloških odpadkov. Komisija bo po oceni ravnanja z biološkimi odpadki po potrebi predložila predlog za zakonodajne ukrepe.
- (36) Sprejmejo se lahko tehnični minimalni standardi za dejavnosti obdelave odpadkov, ki niso zajeti v Direktivi 96/61/ES, če se izkaže, da bi bilo to koristno z vidika varstva zdravja ljudi in okolja, in če bi usklajen pristop pri izvajanju te direktive zagotovil varstvo zdravja ljudi in okolja.
- (37) Določiti je treba tudi področje in vsebino obveznosti načrtovanja ravnanja z odpadki in v postopku oblikovanja ali revidiranja načrtov ravnanja z odpadki upoštevati okoljske vplive nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi. Kadar je primerno, bi bilo treba upoštevati tudi zahteve za načrtovanje ravnanja z odpadki, določene v členu 14 Direktive 94/62/ES, in strategijo za zmanjšanje količine biološko razgradljivih odpadkov, ki se odlagajo na odlagališčih, iz člena 5 Direktive 1999/31/ES.
- (38) Države članice lahko za nekatere povzročitelje odpadkov uporabijo okoljska dovoljenja ali splošne okoljske predpise, ne da bi pri tem ogrozile pravilno delovanje notranjega trga.
- (39) Države članice lahko skladno z Uredbo (ES) št. 1013/2006 sprejmejo potrebne ukrepe za preprečevanje pošiljk odpadkov, ki niso v skladu z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Z odstopanjem od omenjene uredbe lahko države članice omejijo prihajajoče pošiljke odpadkov v sežigalnice, klasificirane kot predelava, če je bilo ugotovljeno, da bi bilo treba odstraniti v državi nastale odpadke ali da bi se odpadki obdelali na način, ki ni skladen z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Dejstvo je, da nekatere države članice morda ne bodo mogle zagotoviti omrežja, ki bi vključevalo celoten sklop naprav za dokončno predelavo na njihovem ozemlju.
- (40) Za izboljšanje načina, na katerega se v državah članicah preprečuje nastajanje odpadkov, in za olajšanje izmenjave najboljših prakse na tem področju je treba poostri določbe v zvezi s preprečevanjem nastajanja odpadkov in od držav članic zahtevati, naj oblikujejo programe preprečevanja nastajanja odpadkov, ter se ob tem osredotočiti na ključne vplive na okolje in upoštevati celoten življenjski krog proizvodov in materialov. Namen takšnih ukrepov bi moral biti zasledovanje cilja prekinitve povezave med gospodarsko rastjo in vplivi na okolje zaradi nastajanja odpadkov. Zanimane strani in širša javnost bi morale v skladu z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem⁽¹⁾ imeti možnost sodelovanja pri pripravi programov in dostop do njih po pripravi. Pri oblikovanju ciljev preprečevanja nastajanja odpadkov in prekinitve njihove povezave z gospodarsko rastjo bi bilo treba ustrezno upoštevati zmanjšanje škodljivih vplivov ustvarjenih odpadkov in njihove količine.
- (41) Za uresničitev evropske družbe recikliranja z visoko stopnjo učinkovitosti virov bi bilo treba opredeliti cilje glede priprave za ponovno uporabo in recikliranje odpadkov. Države članice imajo različne pristope glede zbiranja odpadkov iz gospodinjstev ter odpadkov podobne narave in sestave. Zato je primerno, da se pri teh ciljeh upoštevajo različni sistemi zbiranja v različnih državah članicah. Tokovi odpadkov drugačnega izvora, ki so podobni odpadkom iz gospodinjstev, zajemajo odpadke, navedene pod klasifikacijsko številko 20 v seznamu, oblikovanem z Odločbo Komisije 2000/532/ES.
- (42) Ekonomski instrumenti lahko imajo ključno vlogo pri doseganju ciljev na področju preprečevanja nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi. Odpadki imajo pogosto vrednost kot vir, nadaljnja uporaba gospodarskih instrumentov pa lahko prinese optimalne koristi za okolje. Uporabo teh instrumentov bi zato bilo treba spodbujati na primerni ravni, ob tem pa poudariti, da se lahko posamezne države članice odločijo glede njihove uporabe.
- (43) Nekatere določbe o ravnanju z odpadki iz Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih⁽²⁾ bi bilo treba spremeniti, da bi se tako črtale zastarele določbe in izboljšala jasnost besedila. Zaradi poenostavitve zakonodaje Skupnosti bi jih bilo treba vključiti v to direktivo. Zaradi pojasnitve, kdaj velja prepoved mešanja iz Direktive 91/689/EGS, ter zaradi varstva okolja in zdravja ljudi bi morala odstopanja od prepovedi mešanja dodatno ustrezati najboljšim razpoložljivim tehnikam iz Direktive 96/61/ES. Direktivo 91/689/EGS bi bilo zato treba razveljaviti.

⁽¹⁾ UL L 156, 25.6.2003, str. 17.

⁽²⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20.

- (44) Zaradi poenostavitve zakonodaje Skupnosti in priznanja okoljskih koristi bi bilo treba ustrezne določbe Direktive Sveta 75/439/EGS z dne 16. junija 1975 o odstranjevanju odpadnih olj⁽¹⁾ vključiti v to direktivo. Direktivo 75/439/EGS bi zato bilo treba razveljaviti. Ravnanje z odpadnimi olji bi moralo biti v skladu s prednostnim vrstnim redom hierarhije ravnanja z odpadki, prednost pa bi bilo treba dati možnostim, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje. Ločeno zbiranje odpadnih olj je še naprej bistveno za ustrezno ravnanje z njimi in preprečevanje škode za okolje zaradi neustreznega odstranjevanja olj.
- (45) Države članice bi morale zagotoviti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni, ki se v primeru kršitev določb te direktive naložijo fizičnim in pravnim osebam, odgovornim za ravnanje z odpadki, kot so povzročitelji in imetniki odpadkov, posredniki, trgovci, prevozniki in zbiralci, ustanove ali podjetja, ki izvajajo postopke obdelave odpadkov in sheme ravnanja z odpadki. Države članice lahko prav tako ukrepajo, da bi si povrnile stroške, ki so nastali zaradi neizpolnjevanja obveznosti in ukrepov za sanacijo, brez poseganja v Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode⁽²⁾.
- (46) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽³⁾.
- (47) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za oblikovanje meril za številna vprašanja, kot so denimo okoliščine, v katerih predmet velja za stranski proizvod, prenehanje statusa odpadka in določitev odpadkov, ki veljajo za nevarne, kakor tudi za določitev podrobnih pravil o uporabi in metodah izračuna za preverjanje skladnosti s cilji recikliranja iz te direktive. Komisiji bi prav tako bilo treba podeliti pooblastila za prilagoditev prilog tehničnemu in znanstvenemu napredku in podrobno opredelitev uporabe enačbe za sežigalnice iz vnosa R1 v Prilogi II. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebstvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem z novimi nebstvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

- (48) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje⁽⁴⁾ se države članice spodbuja, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor je mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.
- (49) Ker cilja te direktive, in sicer varstva okolja in zdravja ljudi, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ga zaradi obsega ali učinkov direktive zato lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje tega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

Ta direktiva določa ukrepe za varstvo okolja in zdravja ljudi, in sicer s preprečevanjem ali zmanjševanjem škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter z zmanjševanjem celotnega vpliva uporabe virov in izboljšanjem učinkovitosti takšne uporabe.

Člen 2

Izvzetje iz področja uporabe

1. Iz področja uporabe te direktive se izvzamejo:

- (a) plinasti izpusti v ozračje;
- (b) tla (*in situ*), vključno z neizkopenim onesnaženim delom tal, in zgradbe, trajno povezane s tlemi;
- (c) neonesnaženi del tal in drug naravno prisoten material, izkopen med gradbenimi deli, kadar se bo ta material zagotovo uporabil za gradnjo v svojem prvotnem stanju na mestu, kjer je bil izkopen;

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 23.

⁽²⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽⁴⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

- (d) radioaktivni odpadki;
- (e) razgrajena razstreliva;
- (f) fekalne snovi, če niso zajete z odstavkom 2(b), slama in drugi naravni nenevarni kmetijski ali gozdarski materiali, ki se uporabljajo pri kmetovanju, v gozdarstvu ali za pridobivanje energije iz takšne biomase s postopki ali metodami, ki ne škodujejo okolju ali ogrožajo zdravja ljudi.
2. Iz področja uporabe te direktive se v obsegu, ki ga ureja druga zakonodaja Skupnosti, izvzamejo:
- (a) odpadne vode;
- (b) stranski živalski proizvodi, vključno s predelanimi proizvodi, ki jih zajema Uredba (ES) št. 1774/2002, razen tistih, ki so namenjeni za sežig, odlaganje ali uporabo v obratu za pridobivanje bioplinov ali obratu za kompostiranje;
- (c) trupla živali, ki so poginile drugače kot z zakolom, vključno z živalmi, ki se jih pokonča zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih bolezni in ki se jih odstrani v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002;
- (d) odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, ki jih zajema Direktiva 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ⁽¹⁾.
3. Brez poseganja v obveznosti po drugi ustrezni zakonodaji Skupnosti, se iz področja uporabe te direktive izvzamejo sedimenti, ki se jih premešča znotraj površinskih voda za namen upravljanja voda in vodnih poti ali preprečevanja poplav ali blažitve posledic poplav in suše ali izsuševanja tal, če se dokaže, da so sedimenti nenevarni.
4. S posameznimi direktivami se lahko za določene primere določijo posebna pravila o ravnanju z določenimi skupinami odpadkov ali pa dopolnijo tista iz te direktive.
1. „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavržeti;
2. „nevaren odpadek“ pomeni odpadke, ki kaže eno ali več nevarnih lastnosti iz Priloge III;
3. „odpadna olja“ pomenijo vsa mineralna ali sintetična maziva ali industrijska olja, ki so postala neustrezna za prvotno predvideno uporabo, kot so izrabljena motorna olja in olja prestavnih mehanizmov ter mazalna olja, olja za turbine in hidravlična olja;
4. „biološki odpadki“ pomenijo biorazgradljive odpadke z vrto in iz parkov, živilske in kuhinjske odpadke iz gospodinjstev, restavracij, gostinskih dejavnosti in trgovin na drobno ter primerljive odpadke iz obratov za predelavo hrane;
5. „povzročitelj odpadkov“ pomeni vsakogar, katerega delovanje povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj odpadkov) ali vsakogar, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke, ki spreminjajo lastnosti ali sestavo teh odpadkov;
6. „imetnik odpadkov“ pomeni povzročitelja odpadkov ali fizično ali pravno osebo, ki ima odpadke v posesti;
7. „trgovec“ pomeni vsako podjetje, ki je odgovorno za nakup in naknadno prodajo odpadkov, vključno s tistimi trgovci, ki odpadkov fizično nimajo v posesti;
8. „posrednik“ pomeni vsako podjetje, ki ureja predelavo ali odstranjevanje odpadkov v imenu drugih, vključno s tistimi posredniki, ki odpadkov fizično nimajo v posesti;
9. „ravljanje z odpadki“ pomeni zbiranje, prevoz, predelavo in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom takšnih postopkov in dejavnostmi po prenehanju obratovanja naprav za odstranjevanje odpadkov, ter vključno z dejavnostmi trgovca ali posrednika;
10. „zbiranje“ pomeni pobiranje odpadkov, vključno s predhodnim razvrščanjem in predhodnim skladiščenjem odpadkov za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov;

Člen 3

Opredelevitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 15.

11. „ločeno zbiranje“ pomeni zbiranje, pri katerem se tokove odpadkov ločuje glede na vrsto in naravo odpadkov z namenom olajšati posebno obdelavo;
12. „preprečevanje nastajanja“ pomeni ukrepe, sprejete preden snov, material ali proizvod postane odpadek, ki zmanjšajo:
- (a) količino odpadkov, vključno s ponovno uporabo proizvodov ali podaljšanjem življenjske dobe proizvodov;
 - (b) škodljive vplive nastalih odpadkov na okolje in zdravje ljudi; ali
 - (c) vsebnost nevarnih snovi v materialih in proizvodih;
13. „ponovna uporaba“ pomeni vsak postopek, pri katerem se proizvodi ali sestavni deli, ki niso odpadki, ponovno uporabijo za namene, za katere so bili prvotno izdelani;
14. „obdelava“ pomeni postopke predelave ali odstranjevanja, ki vključujejo pripravo za predelavo ali odstranjevanje;
15. „predelava“ pomeni vsak postopek v obratu ali širšem gospodarstvu, katerega glavni rezultat je, da odpadki služijo koristnemu namenu tako, da nadomestijo druge materiale, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev določene funkcije, ali so odpadki pripravljene za izpolnitev te funkcije. Priloga II določa nepopoln seznam postopkov predelave;
16. „priprava za ponovno uporabo“ pomeni postopke preverjanja, čiščenja ali popravila, s katerim se proizvodi ali sestavni deli proizvodov, ki so postali odpadki, pripravijo za ponovno uporabo brez kakršne koli druge predobdelave;
17. „recikliranje“ pomeni vsak postopek predelave, pri katerem se odpadne snovi ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi za prvotni namen ali druge namene. Opredelitev vključuje ponovno predelavo organskih snovi, ne vključuje pa energetske predelave in ponovne predelave v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali za zasipanje;
18. „regeneracija odpadnih olj“ pomeni vsak postopek recikliranja, s katerim se lahko bazna olja proizvedejo z rafiniranjem odpadnih olj, zlasti z odstranjevanjem primesi, produktov oksidacije in aditivov, vsebovanih v teh oljih;
19. „odstranjevanje“ pomeni vsak postopek, ki ni predelava, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanje snovi ali energije. Priloga I določa nepopoln seznam postopkov odstranjevanja;
20. „najboljše razpoložljive tehnike“ pomeni najboljše razpoložljive tehnike, kakor so opredeljene v členu 2(11) Direktive 96/61/ES.

Člen 4

Hierarhija ravnanja z odpadki

1. Kot prednostni vrstni red zakonodaje in politike preprečevanja nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi se uporablja naslednja hierarhija ravnanja z odpadki:

- (a) preprečevanje nastajanja;
- (b) priprava za ponovno uporabo;
- (c) recikliranje;
- (d) druga predelava, npr. energetska predelava, in
- (e) odstranjevanje.

2. Države članice pri uporabi hierarhije ravnanja z odpadki iz odstavka 1 sprejmejo ukrepe za spodbujanje možnosti, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje. To lahko zahteva odstopanje od hierarhije za določene tokove odpadkov, kjer je to upravičeno z življenjskim krogom, ob upoštevanju celostnih vplivov nastajanja takšnih odpadkov in ravnanja z njimi.

Države članice zagotovijo popolnoma pregledno pripravo zakonodaje in politike o odpadkih, pri čemer upoštevajo obstoječa nacionalna pravila glede posvetovanja z državljani in zainteresiranimi stranmi ter sodelovanja z njimi.

Države članice v skladu s členoma 1 in 13 upoštevajo splošna načela varstva okolja, tj. načelo previdnosti in trajnostnega razvoja, tehnično izvedljivost in ekonomsko smiselnost ter varovanje virov, kakor tudi splošne okoljske, ekonomske in družbene vplive ter vplive na zdravje ljudi.

Člen 5

Stranski proizvodi

1. Snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja tega izdelka, se lahko šteje za stranski proizvod in ne za odpadek v smislu točke (1) člena 3 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) zagotovljena je nadaljnja uporaba snovi ali predmeta;
- (b) snov ali predmet se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov;
- (c) snov ali predmet se proizvaja kot sestavni del nekega proizvodnega procesa, in
- (d) nadaljnja uporaba je zakonita, tj. snov ali predmet izpolnjuje vse s proizvodom, okoljem in varstvom zdravja povezane zahteve za določeno uporabo, in ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje ali zdravje ljudi.

2. Na podlagi pogojev iz odstavka 1 se lahko sprejmejo ukrepi za določitev pogojev, ki jih je treba izpolniti za določene snovi ali predmete, ki se štejejo za stranski proizvod in ne za odpadek v smislu točke (1) člena 3. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

Člen 6

Status prenehanja odpadka

1. Nekateri določeni odpadki prenehajo biti odpadki v smislu točke (1) člena 3, ko so predelani, vključno z recikliranjem, in izpolnjujejo določena merila, ki bodo oblikovana v skladu z naslednjimi pogoji:

- (a) snov ali predmet se običajno uporablja za določene namene;
- (b) za to snov ali predmet obstaja trg ali povpraševanje;
- (c) snov ali predmet izpolnjuje tehnične zahteve za določene namene ter izpolnjuje zahteve obstoječe zakonodaje in standarde, ki veljajo za proizvode, in

(d) uporaba snovi ali predmeta ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje in zdravje ljudi.

Pogoji po potrebi vključujejo mejne vrednosti za onesnaževala in upoštevajo vse možne škodljive okoljske vplive snovi ali predmeta.

2. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem glede sprejetja meril iz odstavka 1 in opredelitve odpadkov, za katere veljajo ta merila, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2). Upoštevati bi bilo treba posebna merila za prenehanje statusa odpadka, med drugim vsaj za agregate, papir, steklo, kovine, pnevmatike in tekstil.

3. Odpadki, ki v skladu z odstavkoma 1 in 2 prenehajo biti odpadki, prav tako prenehajo biti odpadki za namene ciljev predelave in recikliranja iz direktiv 94/62/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES in 2006/66/ES ter druge ustrezne zakonodaje Skupnosti, kadar so izpolnjene zahteve te zakonodaje glede recikliranja ali predelave.

4. Če se merila na ravni Skupnosti na podlagi postopka iz odstavkov 1 in 2 niso določila, lahko države članice glede na posamezen primer odločijo, ali so določeni odpadki prenehali biti odpadki, ob upoštevanju veljavne sodne prakse. O takšnih odločitvah uradno obvestijo Komisijo v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽¹⁾, kadar ta direktiva to zahteva.

Člen 7

Seznam odpadkov

1. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive glede posodobitve seznama odpadkov, ki je bil oblikovan z Odločbo 2000/532/ES, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2). Seznam odpadkov vključuje nevarne odpadke in upošteva izvor in sestavo odpadkov ter po potrebi mejne koncentracijske vrednosti nevarnih snovi. Seznam odpadkov je zavezujoč glede določitve odpadkov, ki se obravnavajo kot nevarni odpadki. Vključitev snovi ali predmeta na seznam ne pomeni, da gre v vseh okoliščinah za odpadek. Snov ali predmet je odpadek le, če je izpolnjena opredelitev iz točke (1) člena 3.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

2. Država članica lahko obravnava odpadke kot nevaren odpadke, čeprav ta kot tak ni uvrščen na seznam odpadkov, če ima eno ali več lastnosti iz Priloge III. Država članica o vseh takšnih primerih nemudoma uradno obvesti Komisijo. Zabeleži jih v poročilu iz člena 37(1) in Komisiji predloži vse ustrezne podatke. Seznam se glede na prejeta uradna obvestila pregleda, da se odloči o njegovi prilagoditvi.

3. Kadar lahko država članica dokaže, da določen odpadke, ki je na seznam uvrščen kot nevaren odpadke, nima nobene izmed lastnosti iz Priloge III, lahko ta odpadke obravnava kot nenevarne odpadke. Država članica o vseh takšnih primerih nemudoma uradno obvesti Komisijo in ji predloži potrebne dokaze. Seznam se glede na prejeta uradna obvestila pregleda, da se odloči o njegovi prilagoditvi.

4. Razvrstitve nevarnih odpadkov med nenevarne se ne sme doseči z redčenjem ali mešanjem odpadkov, zato da se znižajo začetne koncentracije nevarnih snovi pod raven, pri kateri se odpadke opredeli kot nevaren.

5. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem glede revizije seznama, da se odloči o njegovi prilagoditvi v skladu z odstavkoma 2 in 3, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

6. Države članice lahko odpadke obravnavajo kot nenevarne v skladu s seznamom iz odstavka 1.

7. Komisija zagotovi, da je seznam odpadkov in vsak pregled tega seznama po potrebi v skladu z načeli jasnosti, razumevanja in dostopnosti uporabnikom, zlasti malim in srednje velikim podjetjem.

POGLAVJE II

SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 8

Razširjena odgovornost proizvajalca

1. Države članice lahko za namene ponovne uporabe ter preprečevanja nastajanja, recikliranja in drugih načinov predelave odpadkov sprejmejo zakonodajne in druge ukrepe, s katerimi zagotovijo, da za vse fizične ali pravne osebe, ki poklicno razvijajo, proizvajajo, izdelujejo, obdelujejo, prodajajo ali uvažajo proizvode in ravnaajo z njimi (proizvajalec proizvoda), velja razširjena odgovornost proizvajalca.

Takšni ukrepi lahko vključujejo sprejemanje vrnjenih proizvodov in odpadkov, ki ostanejo po uporabi takšnih proizvodov, pa tudi nadaljnje ravnanje z odpadki in finančno odgovornost za takšne dejavnosti. Ti ukrepi lahko vključujejo dolžnost zagotavljanja javno dostopnih informacij o tem, v kakšni meri je proizvod mogoče ponovno uporabiti in reciklirati.

2. Države članice lahko sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje zasnove proizvodov, da bi zmanjšali njihove vplive na okolje in nastajanje odpadkov med proizvodnjo in poznejšo uporabo proizvodov ter zagotovili, da se predelava in odstranjevanje proizvodov, ko postanejo odpadki, izvajata v skladu s členoma 4 in 13.

Takšni ukrepi lahko med drugim spodbujajo razvoj, proizvodnjo in trženje proizvodov, ki so primerni za večkratno uporabo, ki so tehnično dolgotrajni in ki so potem, ko postanejo odpadki, primerni za ustrezno in varno predelavo ter okoljsko sprejemljivo odstranjevanje.

3. Države članice pri uporabi razširjene odgovornosti proizvajalca upoštevajo tehnično izvedljivost in ekonomsko smiselnost ter splošne okoljske in družbene vplive ter vplive na zdravje ljudi, pri tem pa spoštujejo potrebo po zagotavljanju pravičnega delovanja notranjega trga.

4. Razširjena odgovornost proizvajalca se uporabi brez poseganja v odgovornost za ravnanje z odpadki iz člena 15(1) in brez poseganja v veljavno posebno zakonodajo o tokovih odpadkov in veljavno posebno zakonodajo o proizvodih.

Člen 9

Preprečevanje nastajanja odpadkov

Po posvetu z zainteresiranimi stranmi Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži naslednja poročila, ki jim po potrebi priloži predloge ukrepov, potrebnih za podpiranje dejavnosti preprečevanja in izvajanje programov preprečevanja nastajanja odpadkov iz člena 29, ki obsegajo:

(a) do konca leta 2011,časno poročilo o razvoju nastajanja odpadkov in obsegu preprečevanja nastajanja odpadkov, vključno s pripravo politike okoljsko primerne zasnove izdelkov, ki bo upoštevala nastajanje odpadkov in prisotnost nevarnih snovi v njih ter tako pospeševala tehnologije, usmerjene v trajne izdelke, ki jih je mogoče ponovno uporabiti in reciklirati;

(b) do konca leta 2011, pripravo akcijskega načrta za nadaljnje podpirne ukrepe na evropski ravni, zlasti s ciljem spremembe sedanjih potrošniških vzorcev;

(c) do konca leta 2014, določitev ciljev preprečevanje nastajanja odpadkov in prekinitve njihove povezave z gospodarsko rastjo za leto 2020, ki naj temelji na najboljših razpoložljivih praksah, vključno, če je potrebno, z revizijo kazalcev iz člena 29(4).

Člen 10

Predelava

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se odpadki predelajo v skladu s členoma 4 in 13.

2. Kadar je to potrebno zaradi skladnosti z odstavkom 1 in zaradi poenostavitve ali izboljšanja predelave, se odpadki zbirajo ločeno, če je to tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivo, in se ne mešajo z drugimi odpadki ali drugim materialom z drugačnimi lastnostmi.

Člen 11

Ponovna uporaba in recikliranje

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za spodbujanje ponovne uporabe proizvodov in priprave za ponovno uporabo, predvsem s spodbujanjem vzpostavitve in podpore omrežij za ponovno uporabo in popravila, uporabe gospodarskih instrumentov, meril za naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov.

Države članice uvedejo ukrepe za spodbujanje visoko kakovostnega recikliranja in v ta namen sprejmejo sisteme ločenega zbiranja odpadkov, če je to tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivo ter če je primerno za doseganje potrebnih standardov kakovosti za zadevne sektorje recikliranja.

V skladu s členom 10(2) se do leta 2015 vzpostavi ločeno zbiranje vsaj za: papir, kovine, plastiko in steklo.

2. Da bi izpolnili cilje te direktive in naredili korak k evropski družbi recikliranja z visoko stopnjo učinkovitosti virov, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, namenjene doseganju naslednjih ciljev:

(a) do leta 2020 se priprava za ponovno uporabo ter recikliranje odpadnih materialov, kot so najmanj papir, kovine,

plastika in steklo iz gospodinjestev ter po možnosti iz drugih virov, če so ti tokovi odpadkov podobni odpadkom iz gospodinjestev, povečajo na najmanj 50 % skupne teže;

(b) do leta 2020 se priprava za ponovno uporabo, recikliranje in materialna predelava, vključno z zasipanjem z uporabo odpadkov za nadomestitev drugih materialov, nenevarnih gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov, z izjemo naravno prisotnega materiala, opredeljenega v kategoriji 17 05 04 v seznamu odpadkov, povečajo na najmanj 70 % skupne teže;

3. Komisija določi podrobna pravila o uporabi in metodah izračuna za preverjanje skladnosti s cilji, določenimi v odstavku 2 tega člena, upoštevajoč Uredbo (ES) št. 2150/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2002 o statistiki odpadkov⁽¹⁾. Ta lahko vključujejo prehodna obdobja za države članice z manj kot 5 % deležem recikliranja v letu 2008 v katerikoli kategoriji iz odstavka 2. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2) te direktive.

4. Najpozneje do 31. decembra 2014 Komisija pregleda ukrepe in cilje iz odstavka 2 z namenom, da po potrebi okrepi cilje in preuči možnost določitve ciljev za druge tokove odpadkov. Poročilo Komisije, po potrebi skupaj s predlogom, se pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija v svojem poročilu upošteva zadevne okoljske, gospodarske in socialne učinke določitve ciljev.

5. Države članice v skladu s členom 37 vsaka tri leta poročajo Komisiji o bilanci glede izpolnjevanja ciljev. Če cilji niso izpolnjeni, se v poročilo vključijo razlogi za neuspeh ter ukrepi, ki jih namerava država članica sprejeti, da bi izpolnila te cilje.

Člen 12

Odstranjevanje

Države članice zagotovijo, da se odpadki, ki niso predelani v skladu s členom 10(1), varno odstranijo s postopki, ki izpolnjujejo določbe člena 13 o varstvu zdravja ljudi in okolja.

⁽¹⁾ UL L 332, 9.12.2002, str. 1.

Člen 13

Varstvo zdravja ljudi in okolja

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se ravnanje z odpadki izvaja na način, ki ne ogroža zdravja ljudi in ne škodi okolju ter zlasti:

- (a) ne predstavlja tveganja za vodo, zrak, tla, rastline ali živali;
- (b) je brez škodljivih vplivov zaradi hrupa ali vonjav, in
- (c) ne vpliva škodljivo na krajino ali kraje posebnega pomena.

Člen 14

Stroški

1. V skladu z načelom, da plača povzročitelj obremenitve, stroške ravnanja z odpadki krije izvorni povzročitelj odpadkov ali trenutni ali predhodni imetniki odpadkov.

2. Države članice lahko določijo, da stroške ravnanja z odpadki delno ali v celoti krije proizvajalec proizvoda, od katerega odpadki izvirajo, in da si lahko distributerji takšnega proizvoda te stroške delijo.

POGLAVJE III

RAVNANJE Z ODPADKI

Člen 15

Odgovornost za ravnanje z odpadki

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da v skladu s členoma 4 in 13 vsak izvorni povzročitelj ali drug imetnik odpadkov sam obdela odpadke ali da zanj obdelavo izvaja trgovec ali ustanova ali podjetje, ki obdeluje odpadke, ali da zanj obdelavo uredi zasebni ali javni zbiralec odpadkov.

2. Kadar se odpadki prepeljejo od izvirnega povzročitelja ali imetnika odpadkov k eni od fizičnih ali pravnih oseb iz odstavka 1 za namene predhodne obdelave, se odgovornost za izvedbo celotne predelave ali odstranjevanja na splošno ne opusti.

Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 1013/2006 lahko države članice določijo pogoje za odgovornost ter v katerih primerih izvorni povzročitelj ohrani odgovornost povzročitelja in imetnika za celotno obdelovalno verigo ali v katerih primerih se odgovornost lahko deli ali prenese med udeležence v obdelovalni verigi.

3. Države članice lahko v skladu s členom 8 določijo, da je za ureditev ravnanja z odpadki delno ali v celoti odgovoren proizvajalec proizvoda, od katerega odpadki izvirajo, in da so lahko delno odgovorni tudi distributerji takšnega proizvoda.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da ustanove ali podjetja, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke, na njihovem ozemlju zbrane ali prepeljane odpadke dostavijo do primerne naprave za obdelavo, pri čemer se upoštevajo določbe člena 13.

Člen 16

Načeli samozadostnosti in bližine

1. Države članice sprejmejo, v sodelovanju z drugimi državami članicami kadar je to potrebno ali priporočljivo, ustrezne ukrepe za vzpostavitev integriranega in ustreznega omrežja naprav za odstranjevanje odpadkov in naprav za predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, vključno tudi kadar takšno zbiranje vključuje mešane odpadke drugih povzročiteljev, ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnik.

Z odstopanjem od Uredbe (ES) št. 1013/2006 lahko države članice zaradi zaščite svojega omrežja omejijo prihajajoče pošiljke odpadkov, namenjene v sežigalnice, ki so klasificirane kot predelava, če je bilo ugotovljeno, da bi bilo zaradi teh pošiljk treba odstraniti v državi nastale odpadke ali da bi se ti odpadki obdelali na način, ki ni skladen z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Države članice o taki odločitvi uradno obvestijo Komisijo. Države članice prav tako lahko omejijo odhajajoče pošiljke odpadkov iz okoljskih razlogov, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 1013/2006.

2. Omrežje se oblikuje tako, da celotni Skupnosti omogoči samozadostnost pri odstranjevanju in predelavi odpadkov iz odstavka 1, državam članicam pa vsaki posamezno dosego tega cilja, pri čemer se upoštevajo geografske okoliščine ali potreba po napravah, specializiranih za nekatere vrste odpadkov.

3. Omrežje omogoča odstranjevanje odpadkov ali predelavo odpadkov iz odstavka 1 v eni od najbližjih primernih naprav s pomočjo najustreznejših metod in tehnologij, da bi se zagotovila visoka raven varstva okolja in zdravja ljudi.

4. Načeli bližine in samozadostnosti ne pomenita, da mora biti v vsaki državi članici celoten sklop naprav za dokončno predelavo.

Člen 17

Nadzor nad nevarnimi odpadki

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se proizvodnja, zbiranje in prevoz nevarnih odpadkov, njihovo skladiščenje in obdelava izvajajo pod pogoji, ki zagotavljajo zaščito okolja in zdravja ljudi, da se izpolnijo določbe člena 13, vključno z ukrepi za zagotavljanje sledljivosti od proizvodnje do končnega cilja in nadzora nevarnih odpadkov, da se izpolnijo zahteve členov 35 in 36.

Člen 18

Prepoved mešanja nevarnih odpadkov

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se nevarni odpadki ne mešajo niti z drugimi kategorijami nevarnih odpadkov niti z drugimi odpadki, snovmi ali materiali. Mešanje vključuje redčenje nevarnih snovi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice dovolijo mešanje, če:

(a) mešanje izvaja ustanova ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v skladu s členom 23;

(b) so izpolnjene določbe člena 13, škodljivi vplivi ravnanja z odpadki na zdravje ljudi in okolje pa se ne povečajo; in

(c) je postopek mešanja skladen z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

3. V skladu z merili tehnične in ekonomske izvedljivosti se v primeru mešanja nevarnih odpadkov v nasprotju z odstavkom 1 izvede ločevanje, kjer je to mogoče in potrebno, za izpolnitev pogojev iz člena 13.

Člen 19

Označevanje nevarnih odpadkov

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se nevarni odpadki med zbiranjem, prevažanjem in začasnim skladiščenjem pakirajo in označujejo v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi in standardi Skupnosti.

2. Nevarni odpadki so ob prevažanju znotraj države članice opremljeni z identifikacijskim dokumentom, lahko v elektronski obliki, ki vsebuje ustrezne podatke, opredeljene v Prilogi IB k Uredbi (ES) št. 1013/2006.

Člen 20

Nevarni odpadki iz gospodinjstev

Členi 17, 18, 19 in 35 se ne uporabljajo za mešane odpadke iz gospodinjstev.

Člena 19 in 35 se ne uporabljata za ločene frakcije nevarnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih zaradi zbiranja, odstranjevanja ali predelave ne sprejme ustanova ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje ali je bilo registrirano v skladu s členom 23 ali 26.

Člen 21

Odpadna olja

1. Brez poseganja v obveznosti v zvezi z ravnanjem z nevarnimi odpadki, določene v členih 18 in 19, sprejmejo države članice potrebne ukrepe za zagotovitev, da se:

(a) odpadna olja zbirajo ločeno, kadar je to tehnično izvedljivo;

(b) z odpadnimi olji ravna v skladu s členoma 4 in 13;

(c) kadar je to tehnično izvedljivo in ekonomsko smiselno, odpadna olja z različnimi lastnostmi ne mešajo, ter da se odpadna olja ne mešajo z drugimi vrstami odpadkov ali snovmi, če to mešanje ovira njihovo obdelavo.

2. Za namene ločenega zbiranja odpadnih olj in njihove ustrezne obdelave lahko države članice v skladu z nacionalnimi okoliščinami uporabijo dodatne ukrepe, kot so tehnične zahteve, odgovornost proizvajalca, ekonomski instrumenti ali prostovoljni dogovori.

3. Če za odpadna olja v skladu z nacionalno zakonodajo veljajo zahteve za regeneracijo, lahko države članice predpišejo, da se takšna odpadna olja regenerirajo, če je to tehnično izvedljivo, in, kadar se uporablja člen 11 ali 12 Uredbe (ES) št. 1013/2006, omejijo čezmejne pošiljke odpadnih olj s svojega ozemlja v naprave za sežig ali sosežig, da bi se dalo prednost regeneraciji odpadnih olj.

Člen 22

Biološki odpadki

Države članice po potrebi in v skladu s členoma 4 in 13 sprejmejo ukrepe za spodbujanje:

- (a) ločenega zbiranja bioloških odpadkov za kompostiranje in razgradnjo bioloških odpadkov;
- (b) obdelave bioloških odpadkov na način, ki izpolnjuje visoko raven varstva okolja;
- (c) uporabe okoljsko varnih materialov, pridobljenih iz bioloških odpadkov.

Komisija oceni ravnanje z biološkimi odpadki, da bi po potrebi predložila predlog. V okviru ocene se pregleda, ali bi bilo treba določiti minimalne zahteve za ravnanje z biološkimi odpadki ter merila kakovosti za kompost in pregnito blato iz bioloških odpadkov, da se zagotovi visoka raven zaščite za zdravje človeka in okolje.

POGLAVJE IV

DOVOLJENJA IN REGISTRACIJE

Člen 23

Izdaja dovoljenj

1. Države članice od vsake ustanove ali podjetja, ki namerava izvajati obdelavo odpadkov, zahtevajo, da pridobi dovoljenje pristojnega organa.

V teh dovoljenjih je navedeno vsaj naslednje:

- (a) vrste in količine odpadkov, ki se lahko obdelajo;
- (b) tehnične in kakršne koli druge zahteve, pomembne za zadevno lokacijo, za vsak dovoljen postopek;
- (c) varnostni in previdnostni ukrepi, ki jih je treba sprejeti;
- (d) metoda, ki naj se uporabi za vsak postopek;

(e) takšni postopki spremljanja in nadzora, kot bi lahko bili potrebni;

(f) takšne določbe glede zaprtja in oskrbe po zaprtju, kot bi lahko bile potrebne.

2. Dovoljenja se lahko odobrijo za določeno časovno obdobje in se lahko podaljšajo.

3. Kadar pristojni organ meni, da predvidena metoda obdelave ni sprejemljiva z vidika varstva okolja, zlasti če metoda ni v skladu s členom 13, zavrne izdajo dovoljenja.

4. Pogoj katerega koli dovoljenja, ki zajema sežig ali sosežig z energetsko predelavo, je, da mora energetska predelava potekati ob visoki stopnji energetske učinkovitosti.

5. Vsa dovoljenja, izdana na podlagi druge nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti, ki izpolnjujejo vse zahteve iz tega člena, se skupaj z dovoljenjem iz odstavka 1 lahko združijo v eno samo dovoljenje, če se s takšno obliko gospodarski subjekt ali pristojni organ izogne odvečnemu podvajanju informacij in dvojnemu delu.

Člen 24

Oprostitev izpolnjevanja zahtev za dovoljenje

Države članice lahko oprostijo ustanove ali podjetja izpolnjevanja zahtev, določenih v členu 23(1), v primeru naslednjih postopkov:

- (a) odstranjevanja lastnih nenevarnih odpadkov na kraju nastanka, ali
- (b) predelave odpadkov.

Člen 25

Pogoji za oprostitev

1. Kadar država članica želi dovoliti oprostitev, določene v členu 24, za vsako vrsto dejavnosti določi splošna pravila, v katerih so navedene vrste in količine odpadkov, za katere oprostitev lahko velja, ter metoda obdelave, ki bo uporabljena.

Ta pravila so namenjena zagotavljanju obdelave odpadkov v skladu s členom 13. Ta pravila bi morala v primeru postopkov odstranjevanja iz točke (a) člena 24 upoštevati najboljše razpoložljive tehnike.

2. Države članice poleg splošnih pravil iz odstavka 1 določijo tudi posebne pogoje za oprostitev za nevarne odpadke, vključno z vrstami dejavnosti in vsemi drugimi potrebnimi zahtevami za izvajanje različnih oblik predelave ter, kjer je to ustrezno, mejnimi vrednostmi vsebnosti nevarnih snovi v odpadkih in mejnimi emisijskimi vrednostmi.

3. Države članice obvestijo Komisijo o splošnih pravilih, določenih v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 26

Registracija

Kadar za spodaj navedene ne veljajo zahteve za dovoljenje, države članice zagotovijo, da pristojni organ, vodi register:

- (a) ustanov ali podjetij, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke;
- (b) trgovcev ali posrednikov, in
- (c) ustanov ali podjetij, za katere veljajo oprostitev izpolnjevanja zahtev za dovoljenje v skladu s členom 24.

Obstoječe evidence, s katerimi razpolaga pristojni organ, se po možnosti uporabijo za pridobitev ustreznih informacij za omenjeni postopek registracije, da se zmanjša administrativno breme.

Člen 27

Minimalni standardi

1. Minimalni tehnični standardi za dejavnosti obdelave, za katere se zahteva dovoljenje v skladu s členom 23, se lahko sprejmejo, kadar obstajajo dokazi, da bi takšni minimalni standardi lahko koristili z vidika varstva zdravja ljudi in okolja. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

2. Takšni minimalni standardi zajemajo samo tiste dejavnosti obdelave odpadkov, ki jih ne ureja Direktiva 96/61/ES ali ki niso primerne, da bi jih urejala navedena direktiva.

3. Takšni minimalni standardi:

- (a) so usmerjeni h glavnim vplivom dejavnosti obdelave odpadkov na okolje;
- (b) zagotovijo, da obdelava odpadkov poteka v skladu s členom 13;
- (c) upoštevajo najboljše razpoložljive tehnike, in
- (d) po potrebi vključujejo elemente v zvezi s kakovostjo obdelave in procesnimi zahtevami.

4. Sprejmejo se minimalni standardi za dejavnosti, za katere je potrebna registracija v skladu s točkama (a) in (b) člena 26, kadar obstajajo dokazi, da bi takšni minimalni standardi lahko koristili z vidika varstva zdravja ljudi in okolja ali pri preprečevanju motenj notranjega trga, vključno z elementi v zvezi s strokovno usposobljenostjo zbiralcev, prevoznikov, trgovcev ali posrednikov.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

POGLAVJE V

NAČRTI IN PROGRAMI

Člen 28

Načrti ravnanja z odpadki

1. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi oblikujejo enega ali več načrtov ravnanja z odpadki v skladu s členi 1, 4, 13 in 16.

Ti načrti, posamezno ali v kombinaciji, zajemajo celotno geografsko ozemlje zadevne države članice.

2. Načrti ravnanja z odpadki vsebujejo analizo trenutnega stanja na področju ravnanja z odpadki v zadevni geografski entiteti, kakor tudi ukrepe, ki naj se sprejmejo za izboljšanje okoljsko sprejemljive priprave za ponovno uporabo, recikliranja, predelave in odstranjevanja odpadkov, ter oceno, kako bo načrt v pomoč pri izvajanju ciljev in določb te direktive.

3. Načrti ravnanja z odpadki po potrebi in ob upoštevanju geografske ravni in vključenosti območja načrtovanja vsebujejo vsaj:

- (a) vrsto, količino in izvor odpadkov, ki so nastali na ozemlju, odpadke, ki bodo verjetno poslani iz nacionalnega ozemlja ali na to ozemlje, in oceno razvoja tokov odpadkov v prihodnosti;
- (b) obstoječe sisteme zbiranja odpadkov in glavne naprave za odstranjevanje in predelavo, vključno z vsemi posebnimi ureditvami za odpadna olja, nevarne odpadke ali tokove odpadkov, ki jih ureja specifična zakonodaja Skupnosti;
- (c) oceno potrebe po novih sistemih zbiranja, zaprtju obstoječih naprav za obdelavo odpadkov, dodatni infrastrukturi naprav za obdelavo odpadkov v skladu s členom 16 in po potrebi s tem povezane naložbe;
- (d) dovolj informacij o lokacijskih merilih za določitev območja in kapacitete bodočih naprav za odstranjevanje ali po potrebi večjih naprav za predelavo;
- (e) splošne politike ravnanja z odpadki, vključno z načrtovanimi tehnologijami in metodami za ravnanje z odpadki ali politike za druge specifične težave pri ravnanju z odpadki, ki jih povzročajo odpadki;

4. Načrt ravnanja z odpadki lahko ob upoštevanju geografske ravni in vključenosti območja načrtovanja vsebuje:

- (a) organizacijske vidike, povezane z ravnanjem z odpadki, vključno z opisom dodelitve pristojnosti med javnimi in zasebnimi akterji, ki izvajajo ravnanje z odpadki;
- (b) oceno uporabnosti in primernosti uporabe ekonomskih in drugih instrumentov za odpravljanje različnih težav, povezanih z odpadki, pri čemer se upošteva potreba po ohranitvi nemotenega delovanja notranjega trga;
- (c) uporabo kampanj za osveščanje in obveščanje širše javnosti ali določene skupine potrošnikov;

(d) območja, ki so bila v preteklosti onesnažena zaradi odstranjevanja odpadkov in ukrepe za njihovo sanacijo.

5. Načrti ravnanja z odpadki so usklajeni z zahtevami za načrtovanje ravnanja z odpadki iz člena 14 Direktive 94/62/ES in strategijo za izvajanje zmanjšanja količine biološko razgradljivih odpadkov, ki se odlagajo na odlagališčih, iz člena 5 Direktive 1999/31/ES.

Člen 29

Programi preprečevanja nastajanja odpadkov

1. Države članice v skladu s členoma 1 in 4 oblikujejo programe preprečevanja nastajanja odpadkov najpozneje 12. decembra 2013.

Takšni programi se bodisi vključijo v načrte ravnanja z odpadki iz člena 28 ali po potrebi v druge programe na področju okoljske politike, ali pa delujejo kot ločeni programi. Če je takšen program vključen v načrt ravnanja z odpadki ali v druge programe, se ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadkov jasno opredelijo.

2. V programih, predvidenih v odstavku 1, se določijo cilji preprečevanja nastajanja odpadkov. Države članice opišejo obstoječe ukrepe za preprečevanje in ocenijo uporabnost primerov ukrepov, navedenih v Prilogi IV, ali drugih primernih ukrepov.

Namen takih ciljev in ukrepov je prekiniti povezavo med gospodarsko rastjo in vplivi na okolje, povezanimi z nastajanjem odpadkov.

3. Države članice lahko določijo ustrezne posebne kvalitativne in kvantitativne cilje za ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov, sprejete za spremljanje in oceno napredovanja ukrepov, z istim namenom pa lahko prav tako določijo posebne kvalitativne in kvantitativne cilje ter kazalce, razen tistih iz odstavka 4.

4. Kazalci za ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(3).

5. Komisija izdela sistem za izmenjavo informacij o najboljših praksah na področju preprečevanja nastajanja odpadkov in oblikuje smernice v pomoč državam članicam pri pripravi programov.

Člen 30

Ocena ter pregled načrtov in programov

1. Države članice zagotovijo, da se načrti ravnanja z odpadki in programi preprečevanja nastajanja odpadkov ocenijo vsaj vsakih šest let, in po potrebi revidirajo in, kjer je to ustrezno, v skladu s členoma 9 in 11.

2. Evropska agencija za okolje je vabljen, da v svoja letna poročila vključi pregled napredka pri oblikovanju in izvajanju programov preprečevanja odpadkov.

Člen 31

Sodelovanje javnosti

Države članice v skladu z Direktivo 2003/35/ES ali, če je to ustrezno, Direktivo 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje⁽¹⁾ zagotovijo, da imajo ustrezne zainteresirane strani, organi in širša javnost možnost udeležbe pri pripravi načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja nastajanja odpadkov, ter da imajo dostop do njih, potem ko so pripravljene. Načrti in programi se objavijo na javno dostopnem spletnem mestu.

Člen 32

Sodelovanje

Države članice po potrebi sodelujejo z drugimi zadevnimi državami članicami in Komisijo pri pripravi načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja nastajanja odpadkov v skladu s členoma 28 in 29.

Člen 33

Informacije, ki se predložijo Komisiji

1. Države članice obvestijo Komisijo o načrtih ravnanja z odpadki in programih preprečevanja nastajanja odpadkov iz členov 28 in 29, potem ko so sprejeti, in o vseh bistvenih revizijah načrtov in programov.

2. Oblika sporočanja informacij o sprejetju in bistvenih revizijah teh načrtov in programov se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(3).

⁽¹⁾ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

POGLAVJE VI

INŠPEKCIJSKI PREGLEDI IN EVIDENCE

Člen 34

Inšpekcijski pregledi

1. Pristojni organi redno izvajajo ustrezne inšpekcijske preglede v ustanovah ali podjetjih, ki izvajajo postopke obdelave odpadkov, ustanovah ali podjetjih, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke, pri posrednikih in trgovcih ter v ustanovah ali podjetjih, ki so povzročitelji nevarnih odpadkov.

2. Inšpekcijski pregledi, ki se nanašajo na postopke zbiranja in prevažanja, vključujejo izvor, naravo, količino in namembni kraj zbranih in prepeljanih odpadkov.

3. Države članice lahko upoštevajo registracije, pridobljene v okviru sistema Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), zlasti v zvezi s pogostostjo in intenzivnostjo inšpekcijskih pregledov.

Člen 35

Vodenje evidenc

1. Ustanove ali podjetja iz člena 23(1), povzročitelji nevarnih odpadkov ter ustanove in podjetja, ki poklicno zbirajo ali prevažajo nevarne odpadke ali so trgovci in posredniki s temi odpadki, vodijo kronološko evidenco o količini, naravi in izvoru odpadkov, in, kadar je to ustrezno, namembnem kraju, pogostosti zbiranja, načinu prevoza in metodi obdelave odpadkov, predvideni glede na vrsto odpadkov, ter dajo te informacije na razpolago pristojnim organom na njihovo zahtevo.

2. Evidenca o nevarnih odpadkih se hrani najmanj tri leta, razen v primerih ustanov in podjetij za prevoz nevarnih odpadkov, ki morajo takšne evidence hraniti najmanj 12 mesecev.

Dokazne listine o izvedbi postopkov ravnanja z odpadki je treba predložiti na zahtevo pristojnih organov ali prejšnjega imetnika.

3. Države članice lahko od povzročiteljev nenevarnih odpadkov zahtevajo, da ravnajo v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 36

Izvrševanje in kazni

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za prepoved puščanja odpadkov, njihovega odmetavanja ali nenadzorovanega ravnanja z njimi.

2. Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve določb te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 37

Poročanje in pregled

1. Vsaka tri leta države članice obvestijo Komisijo o izvajanju te direktive v obliki sektorskega poročila v elektronski različici. To poročilo vsebuje tudi informacije o ravnanju z odpadnimi olji in doseženem napredku pri izvajanju programov preprečevanja nastajanja odpadkov in, če je primerno, podatke o ukrepih iz člena 8 o razširjeni odgovornosti proizvajalca.

Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo pripravi Komisija v skladu s postopkom iz člena 6 Direktive Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardizaciji in racionalizaciji poročil o izvajanju nekaterih direktiv v zvezi z okoljem⁽¹⁾. Poročilo se predloži Komisiji v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki ga poročilo zajema.

2. Komisija pošlje vprašalnik ali predlogo državam članicam šest mesecev pred začetkom obdobja, ki ga zajema sektorsko poročilo.

3. Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive v devetih mesecih po prejemu sektorskih poročil s strani držav članic v skladu z odstavkom 1.

4. V prvem poročilu, ki sledi 12. decembra 2014, Komisija pregleda izvajanje te direktive, vključno z določbami o energetske učinkovitosti, in po potrebi predstavi predlog za revizijo. V poročilu se ocenijo obstoječi programi, cilji in kazalci držav

članic za preprečevanje nastajanja odpadkov in za raven Skupnosti pregledajo možnosti programov, vključno z odgovornostjo proizvajalca za posebne tokove odpadkov, ciljev, kazalcev in ukrepov za recikliranje, kakor tudi postopkov materialne in energetske predelave, ki lahko prispevajo k učinkovitejšemu izpolnjevanju ciljev iz členov 1 in 4.

Člen 38

Razlaga in prilagoditev tehničnemu napredku

1. Komisija lahko oblikuje smernice za razlago opredelitev pojmov predelave in odstranjevanja.

Po potrebi se podrobno opredeli uporaba enačbe za sežigalnice iz Priloge II, R1. Lahko se upoštevajo lokalne podnebne razmere, denimo kako mrzlo je in potreba po ogrevanju, če te razmere vplivajo na količino energije, ki se lahko tehnično uporabi ali pridobi kot elektrika, ogrevanje, hlajenje ali procesna para. Upoštevajo se lahko tudi lokalne razmere v najbolj oddaljenih regijah, določenih v četrtem pododstavku člena 299(2) Pogodbe, in na ozemljih iz člena 25 Akta o pristopu iz leta 1985. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

2. Priloge se lahko spremenijo zaradi znanstvenega in tehničnega napredka. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).

Člen 39

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 40

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 12. decembra 2010.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 41

Razveljavitev in prehodne določbe

Direktive 75/439/EGS, 91/689/EGS in 2006/12/ES se razveljavijo z 12. decembrom 2010.

Vendar od 12. decembra 2008 velja naslednje:

(a) Člen 10(4) Direktive 75/439/EGS se nadomesti z naslednjim:

„4. Referenčno merilno metodo za določanje vsebnosti PCB-ja v odpadnih oljih določi Komisija. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (*).

(*) UL L 114, 27.4.2006, str. 9.“

(b) Direktiva 91/689/EGS se spremeni:

(i) člen 1(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. V tej direktivi ‚nevarni odpadki‘ pomeni:

— odpadki, razvrščeni kot nevarni odpadki na seznamu, določenem z Odločbo Komisije 2000/532/ES (*) na podlagi prilog I in II k tej direktivi. Ti odpadki morajo imeti eno ali več lastnosti,

navedenih v Prilogi III. Seznam upošteva izvor in sestavo odpadkov ter po potrebi mejne koncentracijske vrednosti. Seznam se pregleda in, če je potrebno, revidira. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (**);

— kateri koli drugi odpadki, o katerih država članica meni, da izkazujejo katero koli od lastnosti, naštetih v Prilogi III. Takšni primeri se sporočijo Komisiji in pregledajo z namenom, da se seznam prilagodi. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES.

(*) UL L 226, 6.9.2000, str. 3.

(**) UL L 114, 27.4.2006, str. 9.“

(ii) člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Ukrepi, potrebni za prilagoditev prilog k tej direktive tehničnemu in znanstvenemu napredku in za revizijo seznama odpadkov iz člena 1(4), namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4) Direktive 2006/12/ES.“

(c) Direktiva 2006/12/ES se spremeni:

(i) člen 1(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Za namene točke (a) odstavka 1 se uporablja Odločba Komisije 2000/532/ES (*), ki vsebuje seznam odpadkov iz kategorij, navedenih v Prilogi I k tej direktivi. Seznam se redno pregleduje in, če je potrebno, revidira. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4).

(*) UL L 226, 6.9.2000, str. 3.“

(ii) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Ukrepi, potrebni za prilagoditev prilog tehničnemu in znanstvenemu napredku, namenjeni spreminjanju nebitstvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(4).“;

(iii) člen 18(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.“

Sklicevanja na razveljavljene direktive se šteje za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge V.

Člen 42

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Člen 43

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 19. novembra 2008

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

J.-P. JOUYET

PRILOGA I

POSTOPKI ODSTRANJEVANJA

- D 1 Odlaganje v ali na zemljo (npr. odlaganje na odlagališčih itd.)
- D 2 Obdelava v zemlji (npr. biološka razgradnja tekočih odpadkov ali muljev v tleh itd.)
- D 3 Globinsko injektiranje (npr. injektiranje odpadkov, ki se lahko črpajo, v vrtine, solne jaške ali naravno dana odlagališča itd.)
- D 4 Površinska zajezitev (npr. vlivanje tekočih odpadkov ali muljev v jame, ribnike ali lagune itd.)
- D 5 Posebej projektirano odlagališče (npr. odlaganje v posamezne obložene celice s pokrovom, ločene med seboj in od okolja, itd.)
- D 6 Izpuščanje v vode, razen v morja/oceane
- D 7 Izpuščanje v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno
- D 8 Biološka obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D 1 do D 12
- D 9 Fizikalno-kemična obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D 1 do D 12 (npr. izparevanje, sušenje, kalcinacija itd.)
- D 10 Sežiganje na kopnem
- D 11 Sežiganje na morju (*)
- D 12 Trajno skladiščenje (npr. nameščanje posod v rudnik itd.)
- D 13 Spajanje ali mešanje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D 1 do D 12 (**)
- D 14 Ponovno pakiranje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D 1 do D 13
- D 15 Skladiščenje do katerega koli od postopkov, označenih z D 1 do D 14 (razen začasnega skladiščenja, do zbiranja, na mestu nastanka odpadkov) (***)

(*) Ta postopek je prepovedan z zakonodajo EU in mednarodnimi konvencijami.

(**) Če ni druge ustrezne kode D, lahko to vključuje predhodne postopke pred odstranjevanjem, vključno s predobdelavo, med drugim razvrščanje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje ali ločevanje pred izvajanjem kateregakoli od postopkov, označenih z D1 do D12.

(***) Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu s točko (10) člena 3.

PRILOGA II

POSTOPKI PREDELAVE

- R 1 Uporaba predvsem kot gorivo ali drugače za pridobivanje energije (*)
- R 2 Pridobivanje topil/regeneracija
- R 3 Recikliranje/pridobivanje organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila (vključno s kompostiranjem in drugimi procesi biološkega preoblikovanja) (**)
- R 4 Recikliranje/pridobivanje kovin in njihovih spojin
- R 5 Recikliranje/pridobivanje drugih anorganskih materialov (***)
- R 6 Regeneracija kislin ali baz
- R 7 Predelava sestavin, ki se uporabljajo za zmanjšanje onesnaževanja
- R 8 Predelava sestavin iz katalizatorjev
- R 9 Ponovno rafiniranje olja ali drugi načini ponovne uporabe olja
- R 10 Vnos v ali na tla v korist kmetijstvu ali za ekološko izboljšanje
- R 11 Uporaba odpadkov, pridobljenih s katerim koli od postopkov, označenih z R 1 do R 10
- R 12 Izmenjava odpadkov za predelavo s katerim koli od postopkov, označenih z R 1 do R 11 (****)
- R 13 Skladiščenje odpadkov do katerega koli od postopkov, označenih z R 1 do R 12 (razen začasnega skladiščenja, do zbiranja, na mestu nastanka odpadkov) (*****)

(*) To vključuje sežigalnice za predelavo trdnih komunalnih odpadkov samo takrat, kadar je njihova energetska učinkovitost enaka ali večja od:

— 0,60 za naprave, ki delujejo in imajo dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti pred 1. januarjem 2009,
— 0,65 za obrate z dovoljenjem po 31. decembru 2008,

ki se določi z uporabo naslednje enačbe:

$$\text{energetska učinkovitost} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

v kateri:

E_p pomeni letno proizvodnjo toplotne ali električne energije. Izračuna se z električno energijo, pomnoženo z 2,6, in toplotno energijo, proizvedeno za komercialno uporabo, pomnoženo z 1,1 (GJ/leto)

E_f pomeni energijo, dovedeno v sistem, iz goriv, ki prispevajo k proizvodnji pare, na leto (GJ/leto)

E_w pomeni energijo, ki jo vsebujejo odpadki za obdelavo, izračunano z uporabo neto kalorične vrednosti odpadkov, na leto (GJ/leto)

E_i pomeni dovedeno energijo, razen E_w in E_f , na leto (GJ/leto)

0,97 je faktor, ki predstavlja energetske izgube zaradi pepela iz kotla in rešetk ter sevanja.

Ta enačba se uporablja v skladu z referenčnim dokumentom o najboljših razpoložljivih tehnikah za sežig odpadkov.

(**) To vključuje uplinjanje in pirolizo z uporabo sestavin kot so kemikalije.

(***) To vključuje čiščenje tal, katerega rezultat je predelava zemlje in recikliranje anorganskih gradbenih materialov.

(****) Če ni druge ustrežne R kode, lahko to vključuje predhodne postopke pred predelavo, vključno z predobdelavo, med drugim razgradnjo, razvrščanje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje, ponovno pakiranje, ločevanje, spajanje ali mešanje pred izvajanjem kateregakoli postopka, označenega z R 1 do R 11.

(*****): Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu s točko (10) člena 3.

PRILOGA III

LASTNOSTI, ZARADI KATERIH SO ODPADKI NEVARNI

- H 1 „Eksplozivno“: snovi in pripravki, ki lahko eksplodirajo ob delovanju ognja ali so bolj občutljivi na udarce ali trenje kot dinitrobenzen.
- H 2 „Oksidativno“: snovi in pripravki, ki v stiku z drugimi snovmi, zlasti vnetljivimi, povzročajo močne eksotermične reakcije.
- H 3-A „Lahko vnetljivo“:
- tekoče snovi in pripravki s plameniščem pod 21 °C (vključno z zelo lahko vnetljivimi tekočinami), ali
 - snovi in pripravki, ki se v stiku z zrakom pri sobni temperaturi brez uporabe energije lahko močno segrejejo in se končno vnamejo, ali
 - trdne snovi in pripravki, ki se ob krajšem stiku z virom vžiga hitro vnamejo in po odstranitvi tega vira še naprej gorijo ali se porablajo, ali
 - plinaste snovi in pripravki, ki so vnetljivi na zraku pri normalnem tlaku, ali
 - snovi in pripravki, ki v stiku z vodo ali vlažnim zrakom razvijejo lahko vnetljive pline v nevarnih količinah.
- H 3-B „Vnetljivo“: tekoče snovi in pripravki s plameniščem pri temperaturi 21 °C ali več in nižja ali enaka 55 °C.
- H 4 „Dražilno“: nekorozivne snovi in pripravki, ki ob lahko takojšnjem, podaljšanem ali ponavljajočem se stiku s kožo ali sluznico povzročijo vnetja.
- H 5 „Škodljivo“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju, zaužitju ali prodiranju skozi kožo predstavljajo omejeno tveganje za zdravje.
- H 6 „Strupeno“: snovi in pripravki (vključno z zelo strupenimi snovmi in pripravki), ki pri vdihavanju, zaužitju ali prodiranju skozi kožo lahko povzročijo resno, akutno ali kronično tveganje za zdravje in celo smrt.
- H 7 „Rakotvorno“: snovi in pripravki, ki pri vdihavanju ali zaužitju ali prodiranju skozi kožo lahko povzročijo raka ali povečajo pogostost njegovega nastanka.
- H 8 „Jedko“: snovi in pripravki, ki ob stiku lahko uničijo živo tkivo.
- H 9 „Infektivno“: snovi in pripravki, ki vsebujejo za življenje sposobne mikroorganizme ali njihove toksine, za katere je znano ali zanesljivo, da pri človeku ali drugih živih organizmih povzročajo bolezen.
- H 10 „Strupeno za razmnoževanje“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju ali zaužitju ali prodiranju skozi kožo povzročijo nededne prirojene okvare ali povečajo pogostost njihovega nastanka.
- H 11 „Mutageno“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju ali zaužitju ali prodiranju skozi kožo povzročijo dedne genske okvare ali povečajo pogostost njihovega nastanka.
- H 12 Odpadki, ki v stiku z vodo, zrakom ali kislino sproščajo strupene ali zelo strupene pline.
- H 13 (*) „Povzroča preobčutljivost“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju ali prodiranju skozi kožo sprožijo reakcijo preobčutljivosti, zaradi katere se pri nadaljnji izpostavljenosti snovi ali pripravku pojavijo značilni škodljivi učinki.
- H 14 „Ekotoksično“: odpadki, ki predstavljajo ali lahko predstavljajo takojšnje ali kasnejše tveganje za enega ali več sektorjev okolja.

(*) Če so na voljo preskusne metode.

H 15 Odpadki, ki lahko po odstranitvi na kakršen koli način tvorijo drugo snov, npr. izlužek, s katero koli od naštetih lastnosti.

Opombe

1. Pripis nevarnih lastnosti „strupeno“ (in „zelo strupeno“), „škodljivo“, „jedko“, „dražilno“, „rakotvorno“, „strupeno za razmnoževanje“, „mutageno“ in „ekotoksično“ temelji na merilih, določenih v Prilogi VI k Direktivi Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi ⁽¹⁾.
2. Kadar je to ustrezno, se uporabljajo mejne vrednosti iz Prilog II in III k Direktivi 1999/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 1999 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih pripravkov ⁽²⁾.

Preskusne metode

Metode, ki jih je treba uporabiti, so opisane v Prilogi V k Direktivi Sveta 67/548/EGS in v ostalih ustreznih opombah CEN.

⁽¹⁾ UL 196, 16.8.1967, str. 1.

⁽²⁾ UL L 200, 30.7.1999, str. 1.

PRILOGA IV

PRIMERI UKREPOV ZA PREPREČEVANJE NASTAJANJA ODPADKOV IZ ČLENA 29**Ukrepi, ki lahko vplivajo na okvirne pogoje, povezane z nastajanjem odpadkov**

1. Uporaba ukrepov načrtovanja ali drugih ekonomskih instrumentov, ki spodbujajo učinkoviti rabo virov.
2. Spodbujanje raziskav in razvoja na področju doseganja čistejših in manj potratnih proizvodov in tehnologij ter širjenje in uporaba rezultatov takšnih raziskav in razvoja.
3. Oblikovanje učinkovitih in pomembnih kazalcev obremenitev okolja, povezanih z nastajanjem odpadkov, katerih namen je prispevati k preprečevanju nastajanja odpadkov na vseh ravneh, od primerjave proizvodov na ravni Skupnosti prek ukrepanja lokalnih organov do nacionalnih ukrepov.

Ukrepi, ki lahko vplivajo na faze zasnove, proizvodnje in distribucije

4. Spodbujanje okoljsko primerne zasnove (sistematična vključitev okoljskih vidikov v zasnovo proizvoda z namenom, da se izboljša okoljska učinkovitost proizvoda v njegovem celotnem življenjskem krogu).
5. Zagotavljanje informacij o tehnikah preprečevanja nastajanja odpadkov z namenom olajšati izvajanje najboljših razpoložljivih tehnik v industriji.
6. Organizacija usposabljanja pristojnih organov v zvezi z vključitvijo zahtev za preprečevanje nastajanja odpadkov v dovoljenja skladno s to direktivo in Direktivo 96/61/ES.
7. Vključitev ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov v napravah, ki ne spadajo v okvir Direktive 96/61/ES. Takšni ukrepi po potrebi lahko vključujejo ocene ali načrte preprečevanja nastajanja odpadkov.
8. Uporaba kampanj za osveščanje ali zagotavljanje finančne pomoči, pomoči pri odločanju ali druge pomoči podjetjem. Takšni ukrepi so verjetno posebno učinkoviti, kadar so usmerjeni v majhna in srednje velika podjetja ter so jim prilagojeni in delujejo preko vzpostavljenih poslovnih omrežij.
9. Uporaba prostovoljnih dogovorov, združenj potrošnikov/proizvajalcev ali sektorskih pogajanj, da ustrezna podjetja ali industrijski sektorji določijo svoje lastne načrte ali cilje za preprečevanje nastajanja odpadkov ali izboljšajo potratne proizvode ali embalažo.
10. Spodbujanje verodostojnih sistemov za ravnanje z okoljem, vključno z EMAS in ISO 14001.

Ukrepi, ki lahko vplivajo na fazo potrošnje in uporabe

11. Ekonomski instrumenti, kakršni so spodbude za čiste nakupe ali uvedba obveznega plačila potrošnikov za dani izdelek ali enoto embalaže, ki bi bila sicer zagotovljena brezplačno.
12. Uporaba kampanj za osveščanje in obveščanje širše javnosti ali določene skupine potrošnikov.
13. Spodbujanje verodostojnih znakov za okolje.
14. Dogovori z industrijo, npr. uporaba združenj proizvodov, kot so tisti, ki se izvajajo v okviru integriranih politik do proizvodov, ali s prodajalci na drobno o razpoložljivosti informacij o preprečevanju nastajanja odpadkov in proizvodih, ki na okolje vplivajo manj škodljivo.
15. V okviru javnih in zasebnih naročil, vključitev okoljskih meril in meril za preprečevanje nastajanja odpadkov v javne razpise in pogodbe, v skladu s Priročnikom o okoljskih javnih naročilih, ki ga je dne 29. oktobra 2004 objavila Komisija.
16. Spodbujanje ponovne uporabe in/ali popravila ustreznih odvrženih proizvodov ali njihovih delov, zlasti z uporabo izobraževalnih, ekonomskih, logističnih ali drugih ukrepov, kot so denimo podpora pooblaščenim centrom in mrežam za popravilo in ponovno uporabo ali vzpostavitev takih centrov in mrež zlasti v gosto naseljenih regijah.

PRILOGA V

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2006/12/ES	Ta direktiva
Člen 1(1)(a)	Člen 3(1)
Člen 1(1)(b)	Člen 3(5)
Člen 1(1)(c)	Člen 3(6)
Člen 1(1)(d)	Člen 3(9)
Člen 1(1)(e)	Člen 3(19)
Člen 1(1)(f)	Člen 3(15)
Člen 1(1)(g)	Člen 3(10)
Člen 1(2)	Člen 7
Člen 2(1)	Člen 2(1)
Člen 2(1)(a)	Člen 2(1)(a)
Člen 2(1)(b)	Člen 2(2)
Člen 2(1)(b)(i)	Člen 2(1)(d)
Člen 2(1)(b)(ii)	Člen 2(2)(d)
Člen 2(1)(b)(iii)	Člen 2(1)(f) in (2)(c)
Člen 2(1)(b)(iv)	Člen 2(2)(a)
Člen 2(1)(b)(v)	Člen 2(1)(e)
Člen 2(2)	Člen 2(4)
Člen 3(1)	Člen 4
Člen 4(1)	Člen 13
Člen 4(2)	Člen 36(1)
Člen 5	Člen 16
Člen 6	—
Člen 7	Člen 28
Člen 8	Člen 15
Člen 9	Člen 23
Člen 10	Člen 23
Člen 11	Člena 24 in 25
Člen 12	Člen 26
Člen 13	Člen 34
Člen 14	Člen 35
Člen 15	Člen 14
Člen 16	Člen 37
Člen 17	Člen 38
Člen 18(1)	Člen 39(1)

Direktiva 2006/12/ES	Ta direktiva
—	Člen 39(2)
Člen 18(2)	—
Člen 18(3)	Člen 39(3)
Člen 19	Člen 40
Člen 20	—
Člen 21	Člen 42
Člen 22	Člen 43
Priloga I	—
Priloga IIA	Priloga I
Priloga IIB	Priloga II

Direktiva 75/439/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1)	Člen 3(18)
Člen 2	Člena 13 in 21
Člen 3(1) in (2)	—
Člen 3(3)	Člen 13
Člen 4	Člen 13
Člen 5(1)	—
Člen 5(2)	—
Člen 5(3)	—
Člen 5(4)	Člena 26 in 34
Člen 6	Člen 23
Člen 7(a)	Člen 13
Člen 7(b)	—
Člen 8(1)	—
Člen 8(2)(a)	—
Člen 8(2)(b)	—
Člen 8(3)	—
Člen 9	—
Člen 10(1)	Člen 18
Člen 10(2)	Člen 13
Člen 10(3) in (4)	—
Člen 10(5)	Členi 19, 21, 25, 34 in 35
Člen 11	—
Člen 12	Člen 35
Člen 13(1)	Člen 34

Direktiva 75/439/EGS	Ta direktiva
Člen 13(2)	—
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	Člen 37
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	—
Priloga I	—

Direktiva 91/689/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1)	—
Člen 1(2)	—
Člen 1(3)	—
Člen 1(4)	Člena 3(2) in 7
Člen 1(5)	Člen 20
Člen 2(1)	Člen 23
Člen 2(2)–(4)	Člen 18
Člen 3	Členi 24, 25 in 26
Člen 4(1)	Člen 34(1)
Člen 4(2)(3)	Člen 35
Člen 5(1)	Člen 19(1)
Člen 5(2)	Člen 34(2)
Člen 5(3)	Člen 19(2)
Člen 6	Člen 28
Člen 7	—
Člen 8	—
Člen 9	—
Člen 10	—
Člen 11	—
Člen 12	—
Prilogi I in II	—
Priloga III	Priloga III